

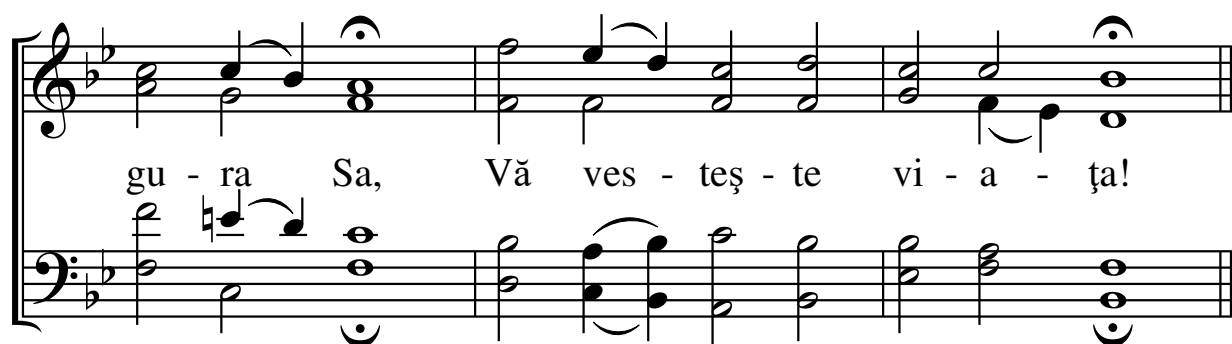
1. Ve - niți po - poa - re și'as-cul-țați, La Cu-vân - tul

Dom - nu - lui, Ce El ves - teș - te în - vă - țați,

Des-pre'm-pă - ră - ți - a Lui. El des - chi - de

gu - ra Sa, Vă ves - teș - te vi - a - ța!

2. Fericiți cei săraci în duh, Cari se roagă Domnului.
Că El de ei se-ndură mult, Că-i mare iubirea Lui,
Al vostru e darul Lui! Tot regatul cerului!

(54)

3. Fericiți sunt cari se căiesc, Pentru al lor mult păcat,
Aceia milă dobândesc, Că-i Dumnezeu îndurat.
El păcatul le-a ierta, Și-n inimi i-a mângâia!

4. Fericiți sunt care sunt blânzi, Ca Mielul lui Dumnezeu.
Pe nimenea nu iau în răs, Se smeresc prin Duhul Său.
Că cine-i aicea blând! Va moșteni nou pământ.

5. Fericiți sunt cari flămânzesc, După dreptate-s doriți;
Că aceia se fericesc! Cu dar vor fi miluiți!
Căci cari aici milă cer, Vor dobândi-n adevăr.

6. Fericiți sunt cei cu milă Care aminte-și aduc
Și în față ei nu caută. Către toți ei milă fac.
Cari se-ndură bucuros, Dumnezeu e lor milos.

7. Fericiți sunt cari inima, Curată-n toate-o păzesc,
Acolo loc își va afla, Duhul Tatălui ceresc.
Numai aceia cândva Pe Dumnezeu vor vedea.

8. Fericiți sunt fiii păcii, Cari pacea o urmăresc,
Cari nu fac ca păcătoșii! De mânie se păzesc,
Căci cari pacea vor vesti, Fii lui Dumnezeu vor fi.

9. Fericiți sunt cari pătimesc, Pentru adevărul Său!
Cari mântuirea Lui vestesc, Sunt slugi lui Dumnezeu!
Căci cari murind pătimesc, Împărăția primesc.

10. Fericiți vi-s când oamenii Vă hulesc și prigonesc,
Împărăția voastră e! Când ei de rău vă vorbesc
Atunci veți fi miluiți! Ca toți profeții cei sfinți.

11. Fericiți cari fără vină, Aici goană vor răbda,
Căci când Domnul va să vină, El atunci plata le-o da.
Pentru ei e rânduit, Cununa până-n sfârșit.

12. Dar vai vouă celor bogați, Că aici mult nu veți fi,
Vai celor ce sătui v-aflați! Că în veac veți flămânzi.
Și vai vouă căci iată Mare frică v-așteaptă.